

ПИРЯТИНСЬКА МІСЬКА РАДА ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ

двадцять четвертої сесії сьомого скликання

30 червня 2017 року

№ 149

Про плату за землю
на 2018 рік

Відповідно до статті 143 Конституції України, статей 26, 69 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні“, законів України „Про оренду земель“, „Про оцінку земель“, керуючись підпунктом 10.1.1 пункту 10.1 статті 10, підпунктами 265.1.3 пункту 265.1 статті 265, статтями 269, 288 Податкового кодексу України, враховуючи експертний висновок постійної комісії міської ради з питань планування, фінансів, бюджету, соціально – економічного розвитку та підприємництва та з метою стимулювання ефективного та раціонального використання земель, приведення у відповідність до чинного законодавства місцевих податків і зборів, міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Положення про плату за землю на території Пирятинської міської об'єднаної територіальної громади (додаток 1).
2. Затвердити ставки орендної плати за земельні ділянки несільсько-господарського призначення за їх цільовим та функціональним використанням у відсотковому відношенні до нормативної грошової оцінки земель м. Пирятин (додаток 2).
3. Визначити, що рішення вступає в дію з 01 січня 2018 року.
4. Зобов'язати начальника відділу із земельних та екологічних питань виконкому міської ради Стадника Є.В. спільно з головним спеціалістом юридичного відділу виконкому міської ради Кудрявцевим О.О. внести відповідні зміни до укладених договорів оренди землі, привівши їх у відповідність до рішення з моменту введення його в дію.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови з питань діяльності виконкому міської ради Вараву М.В. та постійні комісії міської ради з питань планування, фінансів, бюджету, соціально-економічного розвитку та підприємництва (Йощенко В.М.) і з питань містобудування, будівництва, земельних відносин та охорони природи (Войпанюк В.К.).

Міський голова

О.РЯБОКОНЬ

Додаток 1
до рішення двадцять четвертої сесії
Пирятинської міської ради
сьомого скликання
30 червня 2017 року № 149

ПОЛОЖЕННЯ
про плату за землю на території Пирятинської міської об'єднаної
територіальної громади

1. Платники земельного податку

1.1. Платниками земельного податку є:
власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
землекористувачі.

1.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

2. Об'єкти оподаткування земельним податком

2.1. Об'єктами оподаткування є:
земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

3.1. Базою оподаткування є:
нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого статтею 289 Податкового Кодексу;

площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

3.2. Рішення щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється Пирятинською міською радою до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

4. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) земельним податком

4.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

4.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до пунктів 5 та 6 цього Положення.

5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі **1** відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

5.2. Ставка податку встановлюється у розмірі **5** відсотків від їх нормативної грошової оцінки, за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

5.3. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у відсотках від їх нормативної грошової оцінки у таких розмірах:

5.3.1. За один гектар сільськогосподарських угідь, у тому числі для потреб лісового господарства

для ріллі, сіножатей та пасовищ – 0,3;

для багаторічних насаджень – 0,3.

5.3.2. За один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, за ділянки, зайняті виробничими, культурно-побутовими, житловими будинками та господарськими будівлями і спорудами, – відповідно до пункту 5.3.3 цього Положення, ст.273.2 і 274 ПКУ

5.3.3. За земельні ділянки (в межах населених пунктів):

зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб – 0,03;

надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами – 0,03;

що відносяться до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та інші споруди і які оподатковуються на загальних підставах) – 1,0;

надані гірничодобувним підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин – 0,25;

за водойми, надані для виробництва рибної продукції – 0,25;

на яких розташовані аеродроми – 0,25;

5.4. Податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, встановлюється у розмірі **3** відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

5.5. Податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, встановлюється у розмірі **3** відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

5.6. Плата за користування земельними ділянками, які використовуються юридичними і фізичними особами, в тому числі у разі переходу права власності на будівлі, споруди (їх частини), але право власності на які або право оренди яких в установленому законодавством порядку не оформлено, встановлюється у розмірі 3 відсотків від нормативної грошової оцінки земельних ділянок, за винятком земельних ділянок, ставка податку за які справляється у розмірі, визначеному пунктами 5.3 - 5.5 цього Положення.

Дія цього пункту не поширюється у випадках звільнення земельних ділянок від оподаткування або наявності пільг щодо сплати земельного податку.

6. Ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено

6.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Полтавській області, а для сільськогосподарських угідь - 0,3 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Полтавській області.

6.2. Ставка податку за земельні ділянки, що відносяться до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та інші споруди і які оподатковуються на загальних підставах), надані військовим формуванням, утвореним відповідно до законів України, які не утримуються за рахунок державного або місцевих бюджетів, підрозділам Збройних Сил України, які здійснюють господарську діяльність, а також за земельні ділянки, на яких розташовані аеродроми, встановлюється у розмірі 0,02 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Полтавській області.

6.3. Ставка податку за земельні ділянки на землях водного фонду встановлюється у розмірі 0,3 відсотка від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Полтавській області.

7. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

7.1. Від сплати податку звільняються:

інваліди першої і другої групи;

фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

пенсіонери (за віком);

ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“;

фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

7.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 7.1 цієї статті, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;

для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах – не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;

для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;

для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;

для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

7.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

8. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

8.1. Від сплати податку звільняються:

санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці. Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України „Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні“. У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

бази олімпійської та паролімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;

дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ;

органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів та державних цільових фондів;

дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій;

благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків;

дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

підприємства, установи, організації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості, у тому числі аероклуби та авіаційно-спортивні клуби Товариства сприяння обороні України, - за земельні ділянки, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України з видів спорту та підготовки спортивного резерву, бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

релігійні організації України, статuti (положення), яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

державні та комунальні дитячі санаторно-курортні заклади та заклади оздоровлення і відпочинку, а також дитячі санаторно-курортні та оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення таких підприємств, установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

державні та комунальні центри олімпійської підготовки, школи вищої спортивної майстерності, центри фізичного здоров'я населення, центри з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацькі спортивні школи, а також центри олімпійської підготовки, школи вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацькі спортивні школи і спортивні споруди всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, за земельні ділянки, на яких розміщені їх спортивні споруди. У разі виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій, декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

9. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

9.1. Не сплачується податок за:

землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень;

земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

10. Особливості оподаткування платою за землю

10.1. Пирятинська міська рада встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на території Пирятинської міської об'єднаної територіальної громади.

Пирятинська міська рада до 25 грудня року, що передує звітному, подає відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки

рішення Пирятинської міської ради щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

10.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку, починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується, починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

10.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

11. Податковий період для плати за землю

11.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

11.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

12. Порядок обчислення плати за землю

12.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані відділу держземагенства у Пирятинському районі Полтавської області.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

12.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями.

Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

12.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації, не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

12.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

12.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

12.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

12.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 7.1

цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України „Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні“ для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

13. Строк сплати плати за землю

13.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

13.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

13.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

13.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

13.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу.

13.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

13.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та

землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

13.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

14. Орендна плата

14.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

14.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

14.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

14.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

14.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території;

не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки;

може перевищувати 12 відсотків, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах;

ставки орендної плати за земельні ділянки несільськогосподарського призначення за їх цільовим та функціональним використанням у відсотковому відношенні до нормативної грошової оцінки земель м. Пирятин наведені у додатку 2.

14.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

14.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог пунктів 11 - 13 цього Положення.

15. Індикація нормативної грошової оцінки земель

15.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

15.2. Порядок індексації нормативної грошової оцінки визначає стаття 289 Податкового Кодексу України.

Секретар міської ради

Т.Г.Чайка

Додаток 2
до рішення двадцять четвертої сесії
Пирятинської міської ради
сьомого скликання
30 червня 2017 року № 149

Ставки орендної плати за земельні ділянки несільськогосподарського призначення за їх цільовим та функціональним використанням у відсотковому відношенні до нормативної грошової оцінки земель м. Пирятин

№ п/п	Функціональне використання земельної ділянки	Відсоткова ставка
1	Землі житлової забудови	
1.1	Земельні ділянки для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель та споруд (у разі використання права безоплатної приватизації)	3%
1.2	Земельні ділянки для гаражного будівництва	3%
2	Землі промисловості	3%
3	Землі енергетики, транспорту	3%
	Землі зв'язку	10%
4	Землі комерційного використання	
4.1	Роздрібна торгівля нафтопродуктами, скрапленим та стисненим газом (АЗС, ГНКС)	10%
4.2	Роздрібна торгівля в кіосках та павільйонах	5%
4.3	Торгівля в магазинах	4%
4.4	Оптова торгівля (оптові бази)	4%
4.5	Автотехобслуговування (СТО, мийки)	4%
4.6	Пункти прийому лома, чорних та кольорових металів	7%
4.7	Банки, ломбарди	7%
4.8	Аптеки	7%
4.9	Рекламні агентства, нотаріальні контори	7%
4.10	Інша комерційна діяльність	7%
4.11	Торгівля на ринках	3%
5	Землі громадського призначення	
5.1	Лікувальні заклади	3%
5.2	Заклади громадського харчування	3%
5.3	Іншого громадського призначення	3%
6	Землі технічної інфраструктури	
6.1	Електрозабезпечення	3%
6.2	Водопостачання та водовідведення	3%
6.3	Газопостачання	10%
7	Інші землі	
7.1	Землі рекреаційного призначення	3%
7.2	Рілля, багаторічні насадження	3%
7.3	Інші відкриті, незабудовані землі	3%
7.4	Іншого сільськогосподарського призначення	4%